

فهرست

۵۵	سخن ناشر
۵۷	مقدمه مترجم
۷۱	۱- کتاب بدء النوحی إلى رسول الله ﷺ
۷۱	۱- باب: کَيْفَ كَانَ بَدْءُ الْوَحْيِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ
۷۱	باب: چگونه آغاز وحی بر رسول الله ﷺ
۸۲	۲- کتاب ایمان
۸۲	۱- باب: قَوْلُ النَّبِيِّ ﷺ: «بُئِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ»
۸۲	باب: این قول پیامبر ﷺ که اسلام بر پنج چیز بنا شده است
۸۲	۲- باب: أُمُورُ الْإِيمَانِ
۸۲	باب: شایعه های ایمان
۸۳	۳- باب: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ»
۸۳	باب: مسلمان و مهاجر
۸۳	۴- باب: أَيُّ الْإِسْلَامِ أَفْضَلُ؟
۸۳	باب: بهترین اسلام
۸۳	۵- باب: إِطْعَامُ الطَّعَامِ مِنَ الْإِسْلَامِ
۸۳	باب: طعام دادن از اسلام است
۸۳	۶- باب: مِنَ الْإِيمَانِ أَنْ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ
۸۳	باب: از علامت ایمان آنست که آنچه را که برای خود می پسندد، برای برادر خود نیز پسندد
۸۴	۷- باب: حُبُّ الرَّسُولِ ﷺ مِنَ الْإِيمَانِ
۸۴	باب: محبت پیامبر الله ﷺ جزئی از ایمان است
۸۴	۸- باب: حَلَاوَةُ الْإِيمَانِ
۸۴	باب: لذت ایمان
۸۴	۹- باب: عَلَامَةُ الْإِيمَانِ حُبُّ الْأَنْصَارِ
۸۴	باب: دوست داشتن آنصار، از علامت های ایمان است
۸۵	۱۰- باب: مِنَ الدِّينِ الْفِرَارُ مِنَ الْفِتَنِ
۸۵	باب: فرار از فتنه، جزئی از دین است
۸۵	۱۱- باب: قَوْلُ النَّبِيِّ ﷺ: «أَنَا أَعْلَمُكُمْ بِاللَّهِ»
۸۵	باب: پیامبر ﷺ می فرماید: من از همه شما الله را بهتر می شناسم
۸۶	۱۲- باب: تَفَاضُلِ أَهْلِ الْإِيمَانِ فِي الْأَعْمَالِ
۸۶	باب: برتری میان اهل ایمان در اعمال است
۸۷	۱۳- باب: الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ
۸۷	باب: حیا بخشی از ایمان است
۸۷	۱۴- باب: فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
۸۷	باب: اگر توبه کردند، نماز خواندند، و زکات دادند، کاری با آنها نداشته باشید

- ۲۳- باب: مَا يُصَلِّي بَعْدَ الْعَصْرِ مِنَ الْفَوَائِدِ وَنَحْوِهَا
عصر، خواند ۲۳۲
- ۲۴- باب: الْأَذَانُ بَعْدَ ذَهَابِ الْوَقْتِ
باب: اذان گفتن پس از وقتش ۲۳۳
- ۲۵- باب: مَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ جَمَاعَةً بَعْدَ ذَهَابِ الْوَقْتِ
باب: خواندن نماز با جماعت، پس از وقت ۲۳۳
- ۲۶- باب: مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُضِلَّ إِذَا ذَكَرَهَا
باب: کسی که نمازی را فراموش کرد، هرگاه بیادش آمد، آنرا بخواند ۲۳۴
- ۲۷- باب:
باب: باب: ۲۳۴
- ۲۸- باب:
باب: باب: ۲۳۴
- ۲۹- باب: السَّمَرِ مَعَ الضَّيْفِ وَالْأَهْلِ
باب: شب نشینی با مهمان و خانواده خود ۲۳۵
- ۱۰- كِتَابُ الْأَذَانِ
۱۰- کتاب اذان ۲۳۷
- ۱- باب: بَدْءُ الْأَذَانِ
باب: آغاز مشروعیت اذان ۲۳۷
- ۲- باب: الْأَذَانُ مَثَلِي
باب: کلمات اذان دو بار، گفته میشود ۲۳۷
- ۳- باب: فَضْلُ التَّأْذِينِ
باب: فضیلت اذان گفتن ۲۳۸
- ۴- باب: رَفْعُ الصَّوْتِ بِالنِّدَاءِ
باب: اذان گفتن با آواز بلند ۲۳۸
- ۵- باب: مَا يُحَقَّنُ بِالْأَذَانِ مِنَ الدَّمَاءِ
باب: اذان از خونریزی جلوگیری می کند ۲۳۸
- ۶- باب: مَا يَقُولُ إِذَا سَمِعَ الْمُنَادِيَ
باب: هنگام شنیدن اذان، چه باید گفت؟ ۲۳۹
- ۷- باب: الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ
باب: دعای اذان ۲۳۹
- ۸- باب: الإِسْتِهَامُ فِي الْأَذَانِ
باب: قرعه کشی برای اذان گفتن ۲۳۹
- ۹- باب: أَدَانُ الْأَعْمَى إِذَا كَانَ لَهُ مَنْ يُخْبِرُهُ
باب: اذان گفتن شخص نابینا در صورتی که کسی وقت اذان را به او بگوید ۲۴۰
- ۱۰- باب: الْأَذَانُ بَعْدَ الْفَجْرِ
باب: اذان گفتن پس از طلوع فجر ۲۴۰
- ۱۱- باب: الْأَذَانُ قَبْلَ الْفَجْرِ
باب: اذان گفتن قبل از طلوع فجر ۲۴۰
- ۱۲- باب: بَيْنَ كُلِّ أَدَانَيْنِ صَلَاةٌ لِمَنْ شَاءَ
باب: بین هر اذان و اقامه ای میتوان نماز خواند ۲۴۱
- ۱۳- باب: مَنْ قَالَ لِيُؤَدِّنْ فِي السَّفَرِ مُؤَدِّنٌ وَاحِدٌ
باب: کسی که در حالت سفر، اذان یک مؤذن را کافی می داند ۲۴۱
- ۱۴- باب: الْأَذَانُ وَالْإِقَامَةُ لِلْمُسَافِرِ إِذَا كَانُوا جَمَاعَةً
باب: اگر مسافران، جماعتی بودند، اذان و اقامه بگویند ۲۴۲
- ۱۵- باب: قَوْلُ الرَّجُلِ فَاتِنًا الصَّلَاةَ
باب: کسی که بگوید: نماز زمان فوت شده است ۲۴۲

- ۱۶- باب: مَتَى يَقُومُ النَّاسُ إِذَا رَأَوْا الْإِمَامَ عِنْدَ الْإِقَامَةِ
باب: چه وقت باید برای نماز خواندن، بلند شد ۲۴۳
- ۱۷- باب: الْإِمَامُ تَعَرَّضُ لَهُ الْحَاجَةُ بَعْدَ الْإِقَامَةِ
باب: اگر پس از اقامه گفتن، برای امام کاری پیش آمد ۲۴۳
- ۱۸- باب: وَجُوبِ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ
باب: وجوب نماز جماعت ۲۴۳
- ۱۹- باب: فَضْلُ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ
باب: فضیلت نماز جماعت ۲۴۴
- ۲۰- باب: فَضْلُ صَلَاةِ الْفَجْرِ فِي جَمَاعَةٍ
باب: فضیلت نماز صبح باجماعت ۲۴۴
- ۲۱- باب: فَضْلُ التَّهَجُّبِ إِلَى الظُّهْرِ
باب: فضیلت حضور در نماز ظهر، در شدت گرما ۲۴۵
- ۲۲- باب: اخْتِسَابُ الْأَثَارِ
باب: پاداش گام برداشتن در راه الله ۲۴۵
- ۲۳- باب: فَضْلُ صَلَاةِ الْعِشَاءِ فِي الْجَمَاعَةِ
باب: فضیلت نماز عشا باجماعت ۲۴۵
- ۲۴- باب: مَنْ جَلَسَ فِي الْمَسْجِدِ يَنْتَظِرُ الصَّلَاةَ وَفَضْلَ الْمَسَاجِدِ
باب: فضیلت مساجد و اجر و پاداش کسی که در مسجد نشسته و منتظر نماز باشد ۲۴۶
- ۲۵- باب: فَضْلُ مَنْ غَدَا أَوْ رَاحَ إِلَى الْمَسْجِدِ
باب: فضیلت رفتن به مسجد ۲۴۶
- ۲۶- باب: إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ
باب: هنگام اقامه نماز فرض، هیچ نماز دیگری صحیح نیست ۲۴۶
- ۲۷- باب: حَدُّ الْمَرِيضِ أَنْ يَشْهَدَ الْجَمَاعَةَ
باب: شخص بیمار تا چه وقت باید برای نماز جماعت حاضر شود ۲۴۷
- ۲۸- باب: هَلْ يُصَلِّي الْإِمَامُ بِمَنْ حَضَرَ وَهَلْ يَخْطُبُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فِي الْمَطْرِ
باب: آیا امام با کسانی که حاضر شده اند، نماز بخواند؟ و آیا در روزهای بارانی خطبه جمعه خوانده شود؟ ۲۴۷
- ۲۹- باب: إِذَا حَضَرَ الطَّعَامُ وَأُقِيمَتِ الصَّلَاةُ
باب: اگر غذا حاضر شد و وقت نماز نیز فرارسید (چه باید کرد؟) ۲۴۸
- ۳۰- باب: مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَهْلِهِ فَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَخَرَجَ
باب: کسی که در خانه اش مشغول کاری بوده و هنگام فرارسیدن وقت نماز، به مسجد رفته است ۲۴۹
- ۳۱- باب: مَنْ صَلَّى بِالنَّاسِ وَبُرِيدٌ أَنْ يُعَلِّمَهُمْ صَلَاةَ النَّبِيِّ ﷺ وَسُنَّتَهُ
باب: امامت مردم، برای آموزش کیفیت نماز پیامبر ﷺ ۲۵۰
- ۳۲- باب: أَهْلُ الْعِلْمِ وَالْفَضْلِ أَحَقُّ بِالْإِمَامَةِ
باب: اهل علم و فضل، برای امامت از دیگران شایسته ترند ۲۵۰

